

ἂν, ὁπότε ἔλθοι Ἀθήναζε. Καὶ εἴ γε βουλομένη αὐτὸν προθυμεῖσθαι δια-
 πράττειν μοι, ἐφ' ᾧ ἡκιοιμι, δῆλον ὅτι καὶ τοῦτο δέοι ἂν πρότερον αὐτὸν²³
 ἐκείνῳ ποιεῖν. Πάντ' ἄρα σύ γε τὰ ἐν ἀνθρώποις φίλτρα ἐπιστάμενος πά-
 λαι ἀπεκρύπτου. Ἡ ὄκνεῖς, ἔφη, ἄρξαι, μὴ αἰσχρὸς φανῆς, ἐὰν πρότερος
 τὸν ἀδελφὸν εὖ ποιῆς; καὶ μὴν πλείστου γε δοκεῖ ἀνὴρ ἐπαίνου ἄξιος εἶ-
 ναι, ὅς ἂν φθάνῃ τοὺς μὲν πολεμίους κακῶς ποιῶν, τοὺς δὲ φίλους εὐεργε-
 τῶν. Εἰ μὲν οὖν ἐδόκει μοι Χαιρεφῶν ἡγεμονικώτερος εἶναι σοῦ πρὸς τὴν
 πράξιν ταύτην, ἐκείνον ἂν ἐπειρώμην πείθειν πρότερον ἐγχειρεῖν τῷ σε φί-
 λον ποιεῖσθαι. Νῦν δέ μοι σύ δοκεῖς ἡγούμενος μᾶλλον ἂν ἐξεργάσασθαι
 τοῦτο. Καὶ ὁ Χαιρεκράτης εἶπεν· Ἄτοπα λέγεις, ὦ Σώκρατες, καὶ οὐδαμῶς
 πρὸς σοῦ, ὅς γε κελεύεις ἐμὲ νεώτερον ὄντα καθηγεῖσθαι. Καὶ τοι τοῦτου
 γε παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις τάναντία νομίζεται, τὸν πρεσβύτερον ἡγεῖσθαι
 παντὸς καὶ ἔργου καὶ λόγου. Πῶς; ἔφη ὁ Σωκράτης· οὐ γὰρ καὶ ὁδοῦ πα-
 ραχωρῆσαι τὸν νεώτερον τῷ πρεσβυτέρῳ συντυγχάνοντι πανταχοῦ νομίζε-
 ται; καὶ *οὐ* καθήμενον ὑπναστῆναι, καὶ κοίτῃ *μαλακῇ²⁴* τιμῆσαι,
 καὶ λόγων ὑπεῖξαι; ὦ γὰρ, μὴ ὄκνει, ἔφη, ἀλλ' ἐγχείρει τὸν ἄνδρα κα-
 ταπραῦναι, καὶ πάνυ ταχύ σοι ὑπακούσεται. Οὐχ ὁρᾷς ὡς φιλότιμός ἐστι
 καὶ ἐλευθέριος; τὰ μὲν γὰρ πονηρὰ ἀνθρώπινα οὐκ ἂν ἄλλως μᾶλλον ἔλοις,
 ἢ εἰ διδοίης τι· τοὺς δὲ καλοὺς καγαθοὺς ἀνθρώπους προσφιλῶς χρώμενος
 μάλιστα ἂν κατεργάσαιο. Καὶ ὁ Χαιρεκράτης εἶπεν· Ἐὰν οὖν, ἐμοῦ ταῦτα
 ποιοῦντος, ἐκείνος μὴδὲν βελτίων γίγνηται; Τί γὰρ ἄλλο, ἔφη ὁ Σωκρά-
 τής, ἢ κινδυνεύσεις ἐπιδειξαι, σὺ μὲν χρηστός τε καὶ φιλάδελφος εἶναι, ἐ-
 κεῖνος δὲ φαῦλός τε καὶ οὐκ ἄξιος εὐεργεσίας; Ἀλλ' οὐδὲν οἶμαι τούτων ἔ-
 σεσθαι· νομίζω γὰρ αὐτὸν, ἐπειδὴν αἰσθηταί σε προκαλούμενον ἑαυτὸν εἰς
 τὸν ἀγῶνα τοῦτον, πᾶν φιλονεικῆσειν, ὅπως περιγένηται σου λόγῳ καὶ
 ἔργῳ εὖ ποιῶν. Νῦν μὲν γὰρ οὕτως, ἔφη, διάκεισθον, ὥσπερ εἰ τῷ χεῖρε,
 ἃς ὁ θεὸς ἐπὶ τῷ συλλαμβάνειν ἀλλήλων ἐποίησεν, ἀφεμένῳ τούτου τρά-
 ποινοτο πρὸς τὸ διακωλύειν ἀλλήλῳ· ἢ εἰ τῷ πόδε θεία μοῖρα πεποιημένῳ
 πρὸς τὸ συνεργεῖν ἀλλήλῳ, ἀμελήσαντε τούτου ἐμποδίζοιεν ἀλλήλῳ. Οὐκ
 ἂν [οὖν] πολλὴ ἀμαθία εἴη καὶ κακοδαιμονία, τοῖς ἐπ' ὠφελείᾳ πεποιημέ-
 νοις ἐπὶ βλάβῃ χρησθαι; Καὶ μὴν ἀδελφῷ γε, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ὁ θεὸς ἐποίη-
 σεν ἐπὶ μεῖζονι ὠφελείᾳ ἀλλήλων, ἢ χεῖρέ τε καὶ πόδε καὶ ὀφθαλμῷ καὶ
 τᾶλλα, ὅσα ἀδελφὰ ἔφυσεν ἀνθρώποις. Χεῖρες μὲν γὰρ, εἰ δέοι αὐτάς τὰ
 πλέον ὀργυιᾶς διέχοντα ἅμα ποιῆσαι, οὐκ ἂν δύναιντο· πόδες δὲ οὐδ' ἂν
 ἐπὶ τὰ ὀργυιᾶν διέχοντα ἔλθοιεν ἅμα· ὀφθαλμοὶ δὲ, οἱ καὶ δοκοῦντες ἐπὶ
 πλείστον ἐξικνεῖσθαι, οὐδ' ἂν τῶν ἔτι ἐγγυτέρῳ ὄντων τὰ ἐμπροσθεν ἅμα
 καὶ τὰ ὀπισθεν ἰδεῖν δύναιντο· ἀδελφῷ δὲ, φίλῳ ὄντε, καὶ πολὺ διαστώτε,
 πράττετον ἅμα *καὶ* τὰ ἐπ' ὠφελείᾳ ἀλλήλων.

Καὶ μὴν τὰς ἀπορίας γε τῶν φίλων τὰς μὲν δι' ἄγνοιαν ἐπειράτο γνῶ-
 μη²⁵ ἀκείσθαι, τὰς δὲ δι' ἔνδεικν, διδάσκων κατὰ δύναμιν ἀλλήλοις ἐπαρ-
 κεῖν. Ἐρῶ δὲ καὶ ἐν τούτοις ἃ συνοῖδα αὐτῷ. Ἀρίσταρχον γὰρ ποτε ἄρῶν